

IZVRŠENJE U UPRAVNOM POSTUPKU KAO ZADNJI STADIJ UPRAVNOG DJELOVANJA

Milan Stipić, dipl. iur., Anita Lulić, struč. spec. oec.

SAŽETAK: Ustavno načelo diobe vlasti (trodiobe vlasti) javnu upravu pozicionira kao dio izvršne vlasti i time je odvaja od zakonodavne i sudbene vlasti. Javna uprava ima izvorne ovlasti, što uključuje upravno odlučivanje i izvršavanje vlastitih, upravnih odluka. Sukladno tome, zakonom su uređena temeljna pravna određenja pri donošenju pojedinačnih upravnih akata. Normiranjem pravila općeg upravnog postupanja otklonjena je svaka mogućnost miješanja u konkretne upravne postupke.

Bez obzira na to radi li se o zakonskom ili doktrinarnom određenju upravnog akta, za upravni akt uvijek se može reći da je to autoritativna odluka s kojom javnopravno tijelo izaziva neposredan pravni učinak u pravima i dužnostima u konkretnom predmetu upravnog djelovanja. Upravni akt mora ispuniti tri kriterija da bi ga se smatralo upravnim aktom. Prvo, mora se raditi o odlučivanju o pravima i obvezama u upravnoj stvari. Drugo, o tim pravima i obvezama odlučuje službena osoba javnopravnog tijela na autoritativan način i to s pozicije javne vlasti. I treće, odluka o tim pravima i obvezama u upravnoj stvari mora izazvati neposredan pravni učinak.

Svrha upravnog postupanja može se ostvariti i samim donošenjem rješenja kojim je odlučeno o nečijem pravu, obvezi ili pravnom interesu. Stranka kojoj je priznato neko pravo može se koristiti sadržajem tog prava, bez da je na korištenje potiče javnopravno tijelo, a još manje da je prisiljava na korištenje ostvarenog prava. Sasvim je druga situacija kad je stranci nametnuta neka obveza, a stranka je neće dobrovoljno ispuniti. U takvom slučaju stranku je potrebno prisiliti na izvršenje nametnute obveze. To prisilno ostvarenje obveze naziva se izvršenje kojeg je cilj uskladiti stvarno stanje s pravnim stanjem ustanovljenim rješenjem kojim je odlučeno o upravnoj stvari. Izvršenje rješenja koje je steklo svojstvo izvršenosti ne može se provesti sve dok se ne donese rješenje o izvršenju.

U ovom radu obrađena su pitanja u vezi s načinom izvršenja, predmetom izvršenja, a i druga pitanja od značaja za izvršenje u upravnom postupku.

Ključne riječi: *rješenje, izvršenje, javnopravno tijelo, izvršenik, obveza, odgoda izvršenja, obustava izvršenja, prisila.*

JEL: K23, K40, K49

1. UVOD

Članak se bavi temom izvršenja upravnog rješenja, kao pojedinačnog akta kojim je stranci nametnuta neka obveza, uz primjenu pravila iz Zakona o općem upravnom postupku. Izvršenje je zadnji stadij upravnog djelovanja koji svim prethodnim stadijima daje smisao. Čemu bi služilo doneseno rješenje ako ga stranka ne bi dobrovoljno izvršila ili uz prinudu?

U prvom dijelu ovog članka objašnjeni su temeljni pojmovi izvršenja i izvršenika, zatim načelo razmjernosti, pretpostavke za izvršenje i izvršnost rješenja. Dalje slijedi prikaz rješenja o izvršenju i podjela predmeta izvršenja na novčane i nenovčane obveze gdje se dodatno pojašnjavaju tri načina izvršenja nenovčanih obveza. Završni dio članka opisuje odgodu i obustavu izvršenja, te izvršenje radi osiguranja i hitno izvršenje.

Osim Zakona o općem upravnom postupku, kod izvršenja novčanih obveza prikazan je i Ovršni zakon u dijelu odredaba o izvansudskoj ovrši na novčanim tražbinama, kao i način na koji Financijska agencija provodi blokadu računa.

Svrha članka je, s jedne strane objasniti teorijsku i zakonsku osnovu izvršenja u upravnom postupku, a s druge strane potkrijepiti primjerima akata kojima se ostvaruje izvršenje.

2. POJAM IZVRŠENJA, IZVRŠENIKA I NAČELO RAZMJERNOSTI

2.1. Pojam izvršenja

Upravni postupak se smatra uspješno završenim tek provedbom rješenja. Rješenje je akt kojim se rješava upravna stvar koja je predmet postupka. Izvršenje možemo definirati kao postupak kojim se u stvarnosti uspostavlja stanje određeno izrekom rješenja koje se izvršava.¹ U praksi ima i slučajeva kada stranka ne želi izvršiti obvezu iz rješenja, a rješenje je u javnom interesu, pa je na to treba prisiliti. Takvo prisilno ostvarenje obveza stranke, u duhu odredaba Zakona o općem upravnom postupku, naziva se izvršenjem rješenja.² Dakle, izvršenje razmatramo samo u situacijama kada je stranci nametnuta neka obveza, a stranka navedenu obvezu ne želi dobrovoljno izvršiti. U tom smislu ne razmatramo slučajeve kada stranka dobrovoljno izvršava svoju obvezu. I kod prisilnog izvršenja stranka ima mogućnost sama izvršiti obvezu. Ako to učini, do prisilnog izvršenja neće ni doći. Međutim ako stranka ne izvrši obvezu, izvršenju pristupa javnopravno tijelo prisilnim sredstvima.³ Sredstva prinude koja se primjenjuju u postupku izvršenja uvijek predstavljaju zadiranje u pravno područje izvršenika i zbog toga je u Zakonu o općem upravnom postupku⁴ precizno definirano izvršenje upravnog rješenja. Razlikujemo dvije vrste izvršenja, upravno (administrativno) i sudsko, ovisno o pravnoj prirodi postupka u kojem se provodi izvršenje. Sudskom rješenju se pristupa radi ostvarenja novčanih obveza, a administrativnom radi ispunjenja nenovčanih obveza, na primjer kada se radi o izvršenju predajom kakve stvari, suzdržavanjem od poduzimanja radnje ili trpljenjem.

2.2. Pojam izvršenika

U Zakonu o općem upravnom postupku nije definiran pojam izvršenja, ali zato članak 134. definira pojma izvršenika: “*Izvršenje se provodi protiv osobe koja je obvezna ispuniti obvezu (izvršenik), odnosno njegovih pravnih sljednika.*”

Iz ove zakonske odredbe vidimo da izvršenik može biti i stranka i njezini pravni sljednici kojima je rješenjem utvrđena obveza koju su oni dužni ispuniti. Dakle, izvršenje će se provesti protiv pravnih sljednika stranke samo u slučaju kad je nakon smrti stranke, odnosno prestanka pravne osobe postupak nastavljen. Ako je stranka umrla, odnosno pravna osoba prestala postojati nakon donošenja i dostave rješenja, ali prije nego što je rješenje postalo izvršno, izvršenje će se provesti protiv pravnih sljednika

¹ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, Inženjerski biro, Zagreb, 2010. g., str. 305

² Stipić, M.: O nekim pitanjima izvršenja rješenja donesenih u upravnom postupku, Informator br. 6061-6062 od 7. i 11. 4. 2012. g.

³ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 306

⁴ Zakon o općem upravnom postupku, Narodne novine, br. 47/09.

stranke kada je riječ o upravnoj stvari u kojoj bi već i sam upravni postupak bio nastavljen prema odredbi članka 39. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku.⁵

2.3. Načelo razmjernosti

Članak 145. Zakona o općem upravnom postupku definira razmjernost u izvršenju. Odredba slovi: *“Izvršenje se provodi na način i primjenom sredstava koja su najblaža za izvršenika, a dovode do cilja izvršenja.”*

Izvršenje predstavlja zadnju fazu upravnog postupka na koju se primjenjuju sva opća načela navedena u člancima 5. – 13. Zakona o upravnom postupku. Međutim, u članku 145. se posebno naglašava već definirano načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa iz članka 6. stavka 2. Zakona o upravnom postupku koje kaže da će se prema stranci kojoj se nalaže kakva obveza primjenjivati one mjere za ispunjenje obveze koje su za nju povoljnije, ako se takvim mjerama postiže svrha donošenja rješenja. Ako novčano kažnjavanje smatramo blažim načinom izvršenja, a izvršenje se može provesti uz novčano kažnjavanje, onda se u skladu s načelom razmjernosti ne bi trebao primijeniti nikakav teži način izvršenja kao npr. neposredna prisila. Načelo razmjernosti iz članka 145. Zakona o upravnom postupku omogućuje, ali i obvezuje voditelja postupka, da u situaciji kad se izvršenje može provesti na više načina i primjenom različitih sredstava prisile, primijeni onaj način i ono sredstvo koje ostvaruje cilj izvršenja, a za izvršenika je najpovoljniji.⁶

3. PRETPOSTAVKE ZA IZVRŠENJE I IZVRŠNOST

3.1. Pretpostavke za izvršenje

Pretpostavka za prisilno izvršenje je, prije svega, dokazana obveza, odnosno valjana pravna osnova, odnosno izvršna isprava. Pravna osnova izvršenja je rješenje, a u nekim slučajevima i nagodba. Zaključak po reformiranim pravilima općeg upravnog postupanja više ne može biti pravna osnova izvršenja. Što se tiče rješenja, prisilno izvršenje odnosi se samo na ona rješenja na temelju kojih izvršenik mora izvršiti određenu obvezu i ne može se odnositi na rješenja u kojima se stranci dodjeljuje neko pravo koje može koristiti po slobodnoj volji. O prisilnom izvršenju govori se samo kada je rješenjem stranci nametnuta neka obveza, kao npr. rušenje bespravno izgrađenog objekta, prestanak obavljanja djelatnosti i sl.⁷ Provedba rješenja uvijek postoji ili po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke. Postupak izvršenja se pokreće po službenoj dužnosti kada to nalaže javni interes kao što je na primjer naplata poreznog duga, dok se izvršenje koje je u interesu stranke provodi na prijedlog te stranke

⁵ Turčić, Z.: Komentar Zakona o općem upravnom postupku, Organizator, Zagreb, 2011. g., str. 285

⁶ Stipić, M.: O nekim pitanjima izvršenja rješenja donesenih u upravnom postupku

⁷ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 306

(predlagatelja izvršenja). Po isteku roka od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno, rješenje se ne može izvršiti, ako zakonom nije drugačije propisano.⁸

Nagodba kao pravna osnova izvršenja može biti usmjerena samo protiv osobe koja je sudjelovala u nagodbi. Sklopljena nagodba odmah dobiva snagu izvršnog rješenja, no i radi njezina prisilnog izvršenja treba donijeti rješenje o izvršenju. I na nagodbu treba staviti potvrdu izvršnosti kad je riječ o izvršenju novčanih obveza i kad ju ne izvršava tijelo pred kojim je sklopljena u slučaju izvršenja nenovčanih obveza.

3.2. Izvršnost rješenja

Rješenje doneseno u upravnom postupku izvršava se nakon što postane izvršno. Prvogostupanjsko rješenje postaje izvršno:

1. istekom roka za žalbu ako žalba nije izjavljena,
2. dostavom rješenja stranci ako žalba nije dopuštena,
3. dostavom rješenja stranci ako žalba nema odgovorni učinak,
4. dostavom stranci rješenja kojim se žalba odbacuje ili odbija,
5. danom odricanja stranke od prava na žalbu i
6. dostavom stranci rješenja o obustavi postupka u povodu žalbe.

Drugostupanjsko rješenje kojim se rješava upravna stvar postaje izvršno dostavom stranci.

Kad je u rješenju određeno da se radnja koja je predmet izvršenja može izvršiti u ostavljenom roku, rješenje postaje izvršno istekom tog roka.⁹

Međutim, za izvršenje postoji vremensko ograničenje od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno tako da se istekom tog roka rješenje više ne može izvršiti, osim ako je zakonom drugačije propisano. Radnja koja je predmet izvršenja ne smije se prisilno izvršiti niti se smije započeti s prisilnim izvršenjem te radnje prije nego što samo rješenje koje određuje tu radnju postane izvršno.¹⁰ Rješenje može postati izvršno čak i prije nego je postalo pravomoćno, a može i istovremeno s pravomoćnošću, tako da je potrebno obratiti pažnju na razliku između pravomoćnosti i izvršnosti. Izvršnost rješenja utvrđuje javnopravno tijelo koje ga je donijelo. U tu svrhu na izvršno rješenje u pravilu stavlja potvrdu izvršnosti. Ova potvrda stavlja se na prvu stranicu rješenja u gornjem desnom uglu te sadrži naznaku da je rješenje postalo izvršno određenog dana. Potvrdu izvršnosti potpisuje službena osoba te je ovjerava pečatom tijela.¹¹

⁸ Čl. 135. st. 1. i st. 3. Zakona o općem upravnom postupku

⁹ Čl. 133. st. 4. Zakona o općem upravnom postupku

¹⁰ Turčić, Z.: Komentar Zakona o općem upravnom postupku, str. 283

¹¹ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 308

4. RJEŠENJE O IZVRŠENJU I PREDMET IZVRŠENJA

4.1. Rješenje o izvršenju

Ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju, donosi se rješenje o izvršenju u pisanom obliku.¹² Potrebno je naglasiti kako samo rješenje koje se izvršava nije dostatno i bez ovog rješenja o izvršenju ne može se pristupiti izvršenju. Budući da rješenjem o izvršenju tijelo koje provodi izvršenje određuje prisilne mjere izvršeniku radi poduzimanja izvršenja, rješenje treba sadržavati vrijeme, mjesto i način izvršenja, a može se odrediti i da će se obveza izvršiti odmah ili se može odrediti dodatni rok za ispunjenje. Također bi trebalo sadržavati i naznaku da je rješenje postalo izvršno, a stranka nije u roku izvršila obvezu. Rješenjem o izvršenju određuje se samo ono što je izrekom rješenja određeno da je izvršenik obavezan izvršiti, a nikako i nešto što nije sadržano u izreci rješenja. Njime se može odrediti da će se izvršenje provesti u nekoliko faza, kao npr. da se određenog dana izvrši iseljenje iz bespravno sagrađenog objekta, a da se drugoga dana objekt i fizički ukloni.¹³

Rješenje mora sadržavati opomenu o novčanoj kazni i iznos kazne. Kad se izvršenje provodi putem trećih osoba, potrebno je navesti obvezu izvršenika da snosi troškove izvršenja.¹⁴ I protiv rješenja o izvršenju se može izjaviti žalba budući da je moguće da i u postupku izvršenja dođe do povrede prava izvršenika. Takvom žalbom mogu se samo zaštititi ona prava koja stranka ima u postupku izvršenja, a ne može se osporavati zakonitost i pravilnost rješenja koje se izvršava. Žalba se izjavljuje samo na vrijeme, mjesto i način izvršenja, izjavljuje se drugostupanjskom tijelu i nema odgodni učinak.¹⁵

4.2. Predmet izvršenja

U članku 136. Zakona o općem upravnom postupku navedeno je koje obveze se smatraju predmetom izvršenja: *“Izvršenje rješenja provodi se radi ostvarivanja novčanih ili nenovčanih obveza.”*

Novčana obveza podrazumijeva novčano davanje, odnosno plaćanje neke obveze u novcu što može biti porez, koncesijska naknada, novčane kazne i slično.

Nenovčana obveza podrazumijeva poduzimanje neke radnje kao npr. rušenje bespravno sagrađenog objekta, ili suzdržavanje od poduzimanja radnje kao npr. prestanak obavljanja djelatnosti za koju osoba više ne ispunjava uvjete, ili trpljenje neke radnje kao npr. dopuštanje da roditelj kojem dijete nije povjereno na roditeljsku skrb kontaktira s

¹² Čl. 139. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku

¹³ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 311

¹⁴ Čl. 139. st. 3. Zakona o općem upravnom postupku

¹⁵ Vidjeti primjer Rješenja o izvršenju (Prilog 1), primjer je preuzet iz Turčić, Z.: Priručnik za primjenu Zakona o općem upravnom postupku, Organizator, Zagreb, 2013.

djetetom kod roditelja s kojim dijete živi, ili davanje kakve stvari kao npr. predaja oružja koje se drži bez dozvole.¹⁶

4.3. Izvršenje novčanih obveza

Zakon o općem upravnom postupku propisuje da se izvršenje novčanih obveza provodi u skladu s propisima koji se primjenjuju na sudsko izvršenje.¹⁷ Mjerodavno pravo za ovakav način izvršenja su odredbe Ovršnog zakona i to na temelju zahtjeva javnopravnog tijela koje je donijelo rješenje ili stranke kojoj je izvršenje u interesu.¹⁸

Rješenje za koje se traži izvršenje treba sadržavati potvrdu izvršnosti. Ako tijelo koje je izvršno rješenje donijelo ne izda potvrdu u roku od 15 dana od podnošenja zahtjeva, stranka može izvršnost rješenja dokazivati i drugim sredstvima.¹⁹

4.4. Izvansudsko izvršenje novčanih obveza

Ovršni zakon (Narodne novine br. 112/12, 25/13 i 93/14) je uveo novinu u hrvatski pravni poredak u institutu izvansudske ovrhe na novčanim tražbinama ovršenika. Tako je za ovršne upravne akte ili ovršne nagodbe upravnih tijela nastale nakon 15. listopada 2012. godine²⁰ moguće provesti izvansudsku ovrhu izravno pred Financijskom agencijom. Ovršni zakon daje ovlast tijelu ili osobi koja nije nositelj određene tražbine da može pokrenuti postupak radi njegova ostvarenja ili osiguranja i ima u postupku položaj ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja.²¹ Članak 209. Ovršnog zakona propisuje izravnu naplatu prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod banaka na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda ili upravnog tijela, odnosno obračuna poslodavca. Ova odredba sadrži i ovlast ministarstva pravosuđa da donese provedbeni propis kojim će urediti sadržaj zahtjeva za izravnu naplatu.

Na osnovu te ovlasti ministar pravosuđa donio je Pravilnik o obliku i sadržaju zahtjeva za izravnu naplatu (Narodne novine, br. 115/12, 93/14 i 127/14) koji jasno propisuje obrazac²² na kojem ovrhovoditelj izravno dostavlja Financijskoj agenciji ovršnu odluku upravnog tijela ili ovršnu nagodbu upravnog tijela na provedbu izvansudske ovrhe. U dosadašnjoj primjeni Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine

¹⁶ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 309

¹⁷ Čl. 137. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku

¹⁸ Vidjeti primjer Izvršenja novčane kazne (Prilog 2), primjer je preuzet iz Turčić, Z.: Priručnik za primjenu Zakona o općem upravnom postupku, Organizator, Zagreb, 2013.

¹⁹ Čl. 137. st. 3. Zakona o općem upravnom postupku

²⁰ Čl. 10. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine, br. 112/12)

²¹ Čl. 3. Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13 i 93/14)

²² Vidjeti primjer Zahtjeva za izravnu naplatu (Prilog 3), primjer je preuzet iz Narodnih novina, br. 127/14

br. 91/10 i 112/12) se pokazao kao izričito efikasno sredstvo naplate iako ponekad i nemilosrdno prema ovršenima.

4.5. Izvršenje nenovčanih obveza

Sukladno odredbi iz članka 138. Zakona o upravnom postupku, izvršenje nenovčanih obveza u postupku tzv. upravnog izvršenja provodi javnopravno tijelo koje je o stvari riješilo u prvom stupnju. Ovo vrijedi čak i kad je rješenjem upravnu stvar riješilo drugostupanjsko tijelo. Međutim, izvršenje nekih obveza ne može provoditi svako javnopravno tijelo, a posebno to ne mogu pravne osobe s javnim ovlastima koje često nemaju ni osposobljene zaposlenike ni ovlast za provođenje ovog oblika izvršenja.²³ Za slučaj kada javnopravno tijelo ne može provesti postupak, a nije propisano drugo ovlašteno tijelo, izvršenje će provesti prvostupanjsko tijelo državne uprave nadležno za poslove opće uprave prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta izvršenika ili prema sjedištu pravne osobe.

Rješenje kojeg izvršenje ne može provesti javnopravno tijelo koje je rješavalo u prvom stupnju mora sadržavati potvrdu izvršnosti i s potvrdom izvršnosti mora biti dostavljeno tijelu koje će provesti izvršenje. Znači da potvrdu izvršnosti stavlja tijelo koje je donijelo rješenje koje je postalo izvršno, a ne tijelo koje će provesti samo izvršenje.²⁴

Javnopravno tijelo može prema izvršeniku primijeniti jedan od više načina izvršenja nenovčane obveze kao što su mjere izvršenja nenovčanih obveza novčanom kaznom, izvršenje putem trećih osoba ili neposrednom prisilom.

4.5.1. Prisilno izvršenje nenovčanih obveza novčanom kaznom

Javnopravno tijelo koje provodi izvršenje prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze iz rješenja novčanom kaznom, ako je izvršenik ne ispuni sam, ako izvršenje putem trećih osoba nije moguće ili je neprikladno za postizanje svrhe izvršenja.²⁵ Ova mjera izvršenja se često naziva i posredna prisila, a posebno je pogodna kad je izvršenik dužan nešto propustiti ili trpjeti, npr. kad izvršenik i nakon isteka propisanog radnog vremena obavlja ugoštiteljsku djelatnost ili odlaže otpad na javnu površinu i sl. Visina novčane kazne kojom bi se fizička osoba prisilila na izvršenje može iznositi do najviše dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Visina novčane kazne za pravne osobe može iznositi najviše do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini, a izriče se rješenjem odgovornoj osobi pravne osobe. Valja zapaziti kako se zakonodavac nije odlučio za kažnjavanje i pravne osobe što bi se činilo primjerenijim zbog načela o nedjeljivosti odgovornosti pravne osobe i u njoj odgovorne osobe zbog neizvršenja izvršnog rješenja. Odluka o visini novčane kazne unutar ovoga, vrlo visokog okvira, prepuštena je tijelu koje provodi izvršenje, a koje će iznos odre-

²³ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 310

²⁴ Turčić, Z.: Komentar Zakona o općem upravnom postupku, str. 289

²⁵ Čl. 142. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku

čiti na osnovi prirode same obveze, imovinskog stanja izvršenika i posljedica koje može imati odugovlačenje u izvršavanju obveze.²⁶

Protiv rješenja o novčanoj kazni i fizička osoba i odgovorna osoba pravne osobe kojima je kazna izrečena imaju pravo žalbe, ali ta žalba nema suspenzivno djelovanje. Kad službena osoba koja vodi postupak utvrdi da izvršenik nije postupio po prvom rješenju o izvršenju, dakle nije ispunio obvezu iz rješenja, dužna je donijeti drugo rješenje o izvršenju određujući novi rok za izvršenje i ponovno izreći novčanu kaznu, sada u većem iznosu unutar utvrđenog raspona. Rješenje o izvršenju naplatom novčane kazne službena je osoba dužna donositi sve dok izvršenik ne ispunji obvezu iz rješenja koje se izvršava.²⁷ Dakle, novčana kazna se izriče sve dok izvršenik ne ispunji obvezu, ali ako je izrečena više puta, mora se paziti da ne prelazi gornju granicu koja je određena za fizičku i odgovornu osobu pravne osobe u stavku 2. članka 142. Zakona o općem upravnom postupku.

4.5.2. Izvršenje nenovčanih obveza putem trećih osoba

Mjera izvršenja nenovčanih obveza putem trećih osoba provodi se kad izvršenikovu obvezatnu radnju umjesto njega mogu obaviti i treće osobe, a izvršenik je sam ne izvrši ili je ne izvrši u cijelosti. Školski primjer izvršenja putem trećih osoba je rušenje bespravno sagrađene građevine od strane osobe s kojom je javnopravno tijelo sklopilo ugovor o takvom pravnom poslu.²⁸ Tijelo koje provodi izvršenje samo će odlučiti koja će treća osoba izvršiti obvezu za izvršenika i za tu odluku nema obvezu tražiti mišljenje ili suglasnost izvršenika. Ovo izvršenje se treba provesti uz nazočnost službene osobe tijela koje provodi izvršenje i javnopravno tijelo je dužno prethodno upozoriti izvršenika na izvršenje. Sve troškove koji nastanu obavljanjem obveze iz rješenja putem treće osobe snosi sam izvršenik i time se njegova nenovčana obveza pretvara u svojevrsnu novčanu obvezu. Tijelo nadležno za izvršenje može zaključkom naložiti izvršeniku da unaprijed položi novčani iznos za troškove izvršenja, ako za tim postoji potreba, s tim da se ukupni troškovi obračunavaju naknadno, donošenjem rješenja.

4.5.3. Izvršenje nenovčanih obveza neposrednom prisilom

Ako se primjenom drugih sredstava svrha izvršenja nenovčane obveze ne može postići ili se izvršenje ne može provesti pravodobno, izvršenje se provodi u skladu s prirodom obveze, a kad je to nužno, može se provesti i neposrednom prisilom.²⁹ Neposredna prisila je krajnji i najteži oblik izvršenja koji se manifestira u fizičkom prisilom nad osobom izvršenika. Međutim, on se često provodi kod izvršenja usmenog rješenja donesenog radi poduzimanja hitnih mjera u svrhu osiguranja javnog reda i sigurnosti, radi otklanjanja

²⁶ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 314

²⁷ Stipić, M.: O nekim pitanjima izvršenja rješenja donesenih u upravnom postupku

²⁸ Stipić, M.: O nekim pitanjima izvršenja rješenja donesenih u upravnom postupku

²⁹ Čl. 144. Zakona o općem upravnom postupku

neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili imovinu veće vrijednosti, kada se u pravilu odmah nalaže izvršenje rješenja te kada se provode upravne mjere inspektora koje se ne mogu odgoditi i sl.³⁰ Ako postoji potreba, neposredna prisila se može primijeniti i prema svakoj drugoj osobi koja fizičkim otporom sprječava izvršenje obveze izvršenika.

Tijelo koje provodi izvršenje može tražiti pomoć ovlaštenih službenika policije kad god se opravdano može očekivati otpor izvršenika i drugih osoba. Policija je dužna pružiti traženu pomoć. Zakonska formulacija '*izvršenje se provodi u skladu s prirodom obveze*' znači da neposredna prisila mora biti primjerena predmetu izvršenja i razmjerna otporu izvršenja pa se tako neposredna prisila može svoditi npr. samo na sprječavanje izvršenika da ometa bespravno rušenje sagrađenog objekta. Nekad je sama prisutnost policije dovoljna kao pasivan i posredan način prisile da izvršenik dopusti izvršenje, a nekad je neophodno prisilno privođenje izvršenika kako bi izvršio svoju obvezu.

Tijelo koje provodi izvršenje dužno je paziti da se uvijek primijeni ono sredstvo koje je za stranku povoljnije, ali pod uvjetom da je ono i djelotvorno, tj. da se njime postiže svrha propisa, odnosno da se primjene sredstava koja su najblaža za izvršenika, a dovode do cilja izvršenja.³¹

5. ODGODA I OBUSTAVA IZVRŠENJA

5.1. Odgoda izvršenja

Zakon o općem upravnom postupku predviđa mogućnost da javnopravno tijelo na prijedlog stranke, a radi izbjegavanja nastanka teško popravljive štete i ako to nije protivno javnom interesu, može odgoditi izvršenje do donošenja pravomoćne odluke.³² Odluku o odgodi donosi javnopravno tijelo koje je donijelo rješenje i o odgodi izvršenja nadležno tijelo donosi rješenje. Za razliku od prvog stavka članka 140. u kojem su navedeni slučajevi kad javnopravno tijelo može odgoditi izvršenje, u stavku 2. istog članka Zakon o općem upravnom postupku predviđa još dva slučaja u kojima se mora odgoditi izvršenje i to u slučaju kada je u izvršenju obveze dopušten poček i ako se umjesto izvršnog privremenog rješenja donese rješenje o glavnoj stvari koje se razlikuje od privremenog rješenja. Za pravilnu primjenu ovog drugog slučaja je potrebno tumačenje zakonodavca ili sudske prakse budući da je nejasno zašto je potrebna odgoda kad se umjesto privremenog rješenja donese rješenje o glavnoj stvari koje se razlikuje od privremenog rješenja. Budući da tada privremeno rješenje više nije ni potrebno provoditi, jer je ono ukinuto donošenjem rješenja o upravnoj stvari kada god protiv ovoga rješenja nije izjavljena žalba, čini se da bi se izvršenje privremenog rješenja trebalo obustaviti, a ne odgoditi.³³

³⁰ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 317

³¹ Turčić, Z.: Komentar Zakona o općem upravnom postupku, str. 295

³² Čl. 140. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku

³³ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 313

Važno je napomenuti da odredba iz članka 26. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/10) propisuje kako sud može odlučiti da tužba protiv upravnog akta ima odgodni učinak iz istih razloga i pod istim uvjetima koji su propisani u Zakonu o općem upravnom postupku. Primjer odgode izvršenja je naveden i u članku 126. stavku 3. Zakona o općem upravnom postupku u kojem se uređuje odgoda izvršenja rješenja protiv kojeg je obnova dopuštena.

U odnosu na vrijeme kada se ima provesti izvršenje Zakon o općem upravnom postupku propisuje kako se rješenje provodi radnim danom. Iznimka je da se određena rješenja mogu provesti nedjeljom, blagdanom, neradnim danom i noću samo ukoliko postoji opasnost od odgode ili se moraju poduzeti hitne mjere radi zaštite života i zdravlja ljudi ili imovine veće vrijednosti i ako je javnopravno tijelo koje provodi izvršenje za to izdalo pisani nalog.³⁴ Primjer za hitne neodgodive mjere bi bile mjere koje određuje nadležne službe radi suzbijanja bolesti kao što je ptičja gripa te se u tu svrhu bez odgode provode mjere karantene i druge odgovarajuće mjere.

5.2. Obustava izvršenja

U određenim slučajevima može se pokazati potrebnim prestati s izvršenjem jer su ispunjene neke pretpostavke koje sprečavaju daljnje provođenje izvršenja. Prema članku 146. Zakona o općem upravnom postupku javnopravno tijelo će obustaviti izvršenje, a izvršenje radnje poništiti u sljedećim slučajevima:

1. ako utvrdi da je obveza izvršena,
2. ako utvrdi da izvršenje uopće nije bilo dopušteno, tj. izvršenje nije bilo određeno u izvršnom rješenju niti je doneseno rješenje o izvršenju,
3. ako utvrdi da je izvršenje započeto prema osobi koja nije u obvezi,
4. ako predlagatelj izvršenja odustane od prijedloga,
5. ako utvrdi da je rješenje koje čini osnovu izvršenja oglašeno ništavim, poništeno ili ukinuto,
6. u drugim propisanim slučajevima.

Navedeni slučajevi obustave izvršenja su obvezni, što znači da kad god utvrdi da je neka od ovih pretpostavki ispunjena, tijelo mora obustaviti izvršenje i to po službenoj dužnosti ili na prijedlog izvršenika. O obustavi izvršenja rješenjem odlučuje tijelo koje je donijelo rješenje o izvršenju.³⁵ Protiv rješenja o obustavi izvršenja, jednako kao i protiv rješenja o odgodi izvršenja, stranka ima pravo žalbe, s tim da žalba ne bi smjela imati odgodni učinak.³⁶

³⁴ Čl. 141. Zakona o općem upravnom postupku

³⁵ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 318

³⁶ Stipić, M.: O nekim pitanjima izvršenja rješenja donesenih u upravnom postupku

6. OTKLANJANJE POSLJEDICA PONIŠTAVANJA ILI IZMJENE IZVRŠNOG RJEŠENJA, IZVRŠENJE RADI OSIGURANJA I HITNO IZVRŠENJE

6.1. Otklanjanje posljedica poništavanja ili izmjene izvršnog rješenja

Ako je rješenje koje je izvršeno oglaseno ništavim, poništeno ili izmijenjeno u korist izvršenika, izvršenik ima pravo tražiti povrat predmeta izvršenja u prijašnje stanje ili da mu se naknadi šteta nastala izvršenjem. Postupak u kojem izvršenik ostvaruje pravo na povrat predmeta izvršenja u prijašnje stanje ili naknadu štete nastalu izvršenjem koje je provedeno na temelju izvršnog naslova koji je oglasen ništavim, poništen ili izmijenjen u korist izvršenika naziva se i reizvršenjem.³⁷ Kada se predmet izvršenja ne može vratiti u prijašnje stanje, izvršeniku se treba naknaditi šteta. O zahtjevu izvršenika rješenjem odlučuje javno-pravno tijelo koje je odobrilo izvršenje, koje tada stanje nastalo izvršenjem rješenja mora uskladiti s novim rješenjem. Ako je izvršeno rješenje poništeno, sve pravne posljedice takvog rješenja gube pravnu valjanost te se stvar mora vratiti u prvobitno stanje. Ako je pak izvršno rješenje samo djelomično izmijenjeno novim rješenjem, npr. drugostupanjskim rješenjem donesenim povodom žalbe, u tom se slučaju stanje koje je nastalo izvršenjem rješenja mora dovesti u sklad s ovim rješenjem.³⁸

6.2. Izvršenje radi osiguranja

Radi osiguranja izvršenja mogu se na prijedlog stranke, odnosno po službenoj dužnosti obaviti određene radnje izvršenja i prije nego je rješenje postalo izvršno, ako bi izvršenje moglo biti spriječeno ili znatno otežano. U slučaju izvršenja obveza koje se mogu prisilno izvršiti samo na prijedlog stranke, predlagatelj mora opasnost od sprječavanja ili otežavanja ispunjenja učiniti vjerojatnim, a službena osoba može u tom slučaju izvršenje radi osiguranja uvjetovati, u pravilu, određenog novčanog iznosa za štetu koja bi mogla izvršenjem rješenja nastati za protivnu stranku u slučaju da zahtjev predlagatelja ne bude usvojen pravomoćnim rješenjem o upravnoj stvari.³⁹ Iako se izvršenje radi osiguranja može provoditi protiv novčanih i nenovčanih obveza, ono se primjenjuje u prvom redu na izvršenje rješenja donesenih po službenoj dužnosti u zaštiti javnog interesa. O izvršenju radi osiguranja odlučuje se rješenjem tijela koje provodi izvršenje, a ono se naziva privremenim rješenjem o osiguranju. Privremeno rješenje o osiguranju donosi se kad je nužno osigurati buduće izvršenje neke obveze određene osobe čak i prije donošenja rješenja o toj obvezi,

³⁷ Turčić, Z.: Komentar Zakona o općem upravnom postupku, str. 297

³⁸ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 319

³⁹ Čl. 148. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku

a zbog opasnosti da će se određenim radnjama potencijalnog izvršenika onemogućiti ili znatno otežati njezino izvršenje nakon donošenja rješenja o upravnoj stvari. Ovdje se radi o iznimno donesenom rješenju koje se može donijeti sa svrhom da se stranka – budući izvršenik – onemogući u izbjegavanju izvršenja obveze koja stvarno ili vjerojatno postoji, iako još nije pravno utvrđena.⁴⁰

Predlagatelj izvršenja radi osiguranja dužan je protivnoj stranci (izvršeniku) naknaditi štetu koja je prouzročena donesenim privremenim rješenjem kad je pravomoćnim rješenjem o upravnoj stvari utvrđeno da ne postoji obveza stranke za osiguranje koje je doneseno privremenim rješenjem kao i kad je na drugi način utvrđeno da je zahtjev za donošenje privremenog rješenja bio neopravdan. U stavku 5. članka 148. Zakona o općem upravnom postupku uređuje se da o naknadi štete rješava javnopravno tijelo koje je donijelo privremeno rješenje. Ako je očito da je privremeno rješenje ishodište krivnjom ili obiješću predlagatelja, predlagatelj će se rješenjem kazniti novčanom kaznom u iznosu do 50% prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne odgađa izvršenje rješenja.

6.3. Hitno izvršenje

Prema odredbi članka 97. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku rješenje se iznimno može donijeti u usmenom obliku kad je potrebno poduzeti hitne mjere radi osiguranja javnog reda i sigurnosti, radi otklanjanja neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili imovinu veće vrijednosti. Kad je iz navedenih razloga doneseno usmeno rješenje, isti razlozi opravdavaju i hitnost izvršenja, stoga javnopravno tijelo može narediti da se provede izvršenje bez donošenja rješenja o izvršenju.⁴¹ Hitno izvršenje predstavlja iznimku od pravila donošenja rješenja o izvršenju utvrđenih u članku 139. Zakona o općem upravnom postupku jer se jedino u slučaju hitnog izvršenja ne donosi rješenje o izvršenju.

⁴⁰ Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, str. 321

⁴¹ Stipić, M.: O nekim pitanjima izvršenja rješenja donesenih u upravnom postupku

7. ZAKLJUČAK

U cijeloj ovoj temi o izvršenju najbitniji i ujedno najzanimljiviji su dijelovi koji se tiču izravne primjene mjera izvršenja prema onim izvršenicima koji izbjegavaju ispuniti svoje obveze, bilo da su one novčane ili nenovčane. Osobito je interesantno načelo razmjernosti koje se posebno naglašava u članku 145. Zakona o općem upravnom postupku iako generalno to načelo stoji već u članku 6. Zakona o općem upravnom postupku i pretpostavka je da se primjenjuje na cijeli tijek postupka pa tako i na izvršenje. Pravo je umijeće primijeniti načelo razmjernosti kod izvršenja nenovčanih obveza neposrednom prisilom. To je najteži i krajnji oblik izvršenja prilikom kojeg javnopravno tijelo koje provodi izvršenje iz plejade mogućnosti mora procijeniti najdjelotvornije sredstvo kojim će postići svrhu propisa, a koje je istovremeno i najblaže za izvršenika. Novi Ovršni zakon je svojim odredbama o izvansudskoj ovrši na novčanim tražbinama omogućio prilično učinkovito izvršavanje ove vrste obveza. Dužnici zapravo ostanu zatečeni blokadom računa jer njihova matična banka više nema nikakvu kontrolu nad sredstvima koja putem Financijske agencije budu blokirana u roku od doslovno deset minuta od trenutka kad se pokaže priljev sredstava na računu. Za razliku od efikasne blokade i brze naplate, Ovršni zakon i provedbeni propisi o ovrši ne sadrže tako detaljne odredbe koje bi omogućile jednako brzu deblokadu, kako se pokazalo u praksi. Naravno, iz svega navedenog se može izvesti zaključak da su i Zakon o općem upravnom postupku i Ovršni zakon, uz sva načela zaštite stranke i razmjernosti u postupanju nadležnog tijela, u startu prilično nenaklonjena i stroga prema izvršenicima upravnog rješenja. Ali, zato s druge strane, treba imati u vidu da su zakoni pisani i zbog prekršitelja, pa u tom smislu obveznici koji odgovorno i pravovremeno ispunjavaju svoje obveze nikada neće ni biti u prilici da iskušavaju mjere izvršenja nadležnog tijela.

8. POPIS LITERATURE

1. Đerđa, D.: Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj, Inženjerski biro, Zagreb, 2010.
2. Stipić, M., Jagić, Z.: Upravni postupak, upravni spor i temeljne značajke prekršaja, Visoko učilište Effectus – visoka škola za financije i pravo, Zagreb, 2015.
3. Turčić, Z.: Komentar Zakona o općem upravnom postupku, Organizator, Zagreb, 2011.
4. Turčić, Z.: Priručnik za primjenu Zakona o općem upravnom postupku, Organizator, Zagreb, 2013.
5. Stipić, M.: O nekim pitanjima izvršenja rješenja donesenih u upravnom postupku, Informator br. 6061-6062 od 7. i 11. 4. 2012.
6. Zakon o općem upravnom postupku (Narodne novine, br. 47/09)
7. Zakon o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/10)
8. Ovršni zakon (Narodne novine br. 112/12, 25/13 i 93/14)
9. Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine br. 91/10 i 112/12)
10. Pravilnik o obliku i sadržaju zahtjeva za izravnu naplatu (Narodne novine, br. 115/12, 93/14 i 127/14)

PRILOG 1 – Rješenje o izvršenju (članak 139. st. 1. i 2.)*

Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja

UPRAVA ZA INSPEKCIJSKE POSLOVE

Područna jedinica u Krapini – Odjel Krapinsko-zagorske županije

Kumrovečka 6, 49210 Zabok

KLASA: UP/I- _____

URBROJ: _____

Zabok, 5. prosinca 2012.

Uprava za inspekcijske poslove, Područna jedinica u Krapini – Odjel Krapinsko-zagorske županije, na temelju odredaba članka 139. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), u predmetu izvršenja rješenja o rušenju bespravno sagrađene garaže po službenoj dužnosti donosi

R J E Š E N J E o izvršenju

I. Rješenje Uprave za inspekcijske poslove, Područne jedinice u Krapini – Odjel Krapinsko-zagorske županije, klasa: UP/I-_____, urbroj:_____ od 5. listopada 2012. izvršit će se 12. prosinca 2012. s početkom u 9,00 sati, na adresi Velika Ves broj 5.

II. Izvršenje će provesti poduzeće “Grading” d.o.o., Krapina, koje je za poslove uklanjanja građevine izdalo predračun u iznosu od 20.000,00 kuna.

III. Izvršenik Petar Petrović, iz Velike Vesi broj 5, snosit će u cijelosti troškove izvršenja iz točke II. ove izreke, a o konačnom obračunu svih troškova izvršenja putem treće osobe donijet će se posebno rješenje odmah nakon izvršenja.

IV. Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

* Primjer “Rješenje o izvršenju” preuzet iz Turčić, Z.: Priručnik za primjenu Zakona o općem upravnom postupku, str. 254-255.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem ove uprave, klasa: UP/I-_____, urbroj:_____ od 5. listopada 2012. naređeno je Petru Petroviću iz Velike Vesi broj 5 da u roku od 10 dana od izvršnosti tog rješenja ukloni građevinu – dvojni garažu, koju je bez rješenja o uvjetima građenja sagradio na zemljištu oznake zk.č.br. 110, k.o. Pačetina. To rješenje postalo je izvršno 19. listopada 2012.

Izvršenik nije obvezu iz tog rješenja sam dobrovoljno ispunio u roku od 10 dana od dana nastupa izvršnosti tog rješenja. Prilikom očevida na licu mjesta 5. studenoga 2012. izjavio je na zapisnik da nikada neće ukloniti tu građevinu.

Prema odredbi članka 139. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju, donosi se rješenje o izvršenju u pisanom obliku.

S obzirom na to da izvršenik nije postupio po izvršnom rješenju u određenom roku, a po vlastitoj izjavi to i nema namjeru učiniti, izvršno rješenje treba prisilno izvršiti.

Stoga je na temelju odredaba članka 139. Zakona o općem upravnom postupku riješeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba samo na vrijeme, mjesto i način izvršenja, i nema odgovorni učinak. Žalba se izjavljuje Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja, Upravi za inspekcijske poslove, Vinogradska 25, Zagreb, u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba se predaje Upravi za inspekcijske poslove, Područna jedinica u Krapini – Odjel Krapinsko-zagorske županije, Kumrovečka 6, 49219 Zabok, neposredno ili poštom, a može se izjaviti i usmeno na zapisnik ili dostaviti elektronički na adresu elektroničke pošte:_____. Za žalbu se plaća upravna pristojba u iznosu od _____ kuna po tarifnom broju _____ Tarife upravnih pristojbi iz Zakona o upravnim pristojbama.

(otisak službenog pečata)

(potpis službene osobe)

DOSTAVITI:

1. Petar Petrović, Velika Ves 5
2. "GRADING" d.o.o., Krapina
3. Pismohrana, ovdje

PRILOG 2 – Zahtjev sudu za provođenje izvršenja novčane obveze** (članak 137. stavak 2. i članak 143. stavak 2.)

Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja

UPRAVA ZA INSPEKCIJSKE POSLOVE

Područna jedinica u Krapini – Odjel Krapinsko-zagorske županije

Kumrovečka 6, 49210 Zabok

KLASA: UP/I- _____

URBROJ: _____

Zabok, 5. prosinca 2012.

OPĆINSKI SUD U KRAPINI

PREDMET: Izvršenje novčane obveze

Zaključkom Uprave za inspekcijske poslove Odjela Krapinsko-zagorske županije, Zabok, klasa: UP/I-_____, urbroj:_____ od 5. listopada 2012., naloženo je izvršeniku Petru Petroviću, iz Velike Vesi broj 5, da radi podmirenja troškova izvršenja koje će se provesti putem trećih osoba 15. prosinca 2012. unaprijed položi iznos od 20.000,00 kuna u roku od 15 dana od dana dostave tog zaključka.

Zaključak je uredno dostavljen izvršeniku 9. listopada 2012., što je nedvojbeno utvrđeno uvidom u dostavnicu koju je stranka potpisala istoga dana.

Rok za uplatu iznosa iz navedenog zaključka istekao je 24. listopada 2012.

Izvršenik do danas nije uplatio iznos određen za provedbu izvršenja putem trećih osoba niti je sam ispunio obvezu iz izvršnog rješenja.

Na temelju odredbe članka 137. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku predlažemo da izvršite taj zaključak.

(otisak službenog pečata)

(potpis službene osobe)

** Primjer "Zahtjev sudu za provođenje izvršenja novčane obveze" preuzet iz Turčić, Z.: Priručnik za primjenu Zakona o općem upravnom postupku, str. 252-253.

Prilozi:

1. Izvršno rješenje
2. Rješenje o izvršenju
3. Zaključak od 5. listopada 2012.

DOSTAVITI:

1. Općinski sud u Krapini
2. Petar Petrović, Velika Ves 5

PRILOG 3 – Zahtjev za izravnu naplatu (Narodne novine 127/14) ***

ZAHTJEV ZA IZRAVNU NAPLATU

Ovrhovoditelj/podnositelj:

Ovršenik:

(ime i prezime/naziv/tvrtka)

(ime i prezime/naziv/tvrtka)

(adresa/sjedište)

(adresa/sjedište)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(osobni identifikacijski broj/OIB)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(osobni identifikacijski broj/OIB)

(ime i prezime/adresa punomoćenika)

z a h t j e v a s e
izravna naplata novčane tražbine na temelju:

a) ovršne odluke suda

(sud/poslovni broj/nadnevak donošenja)

b) ovršne nagodbe suda

(sud/poslovni broj/nadnevak donošenja)

c) ovršne odluke upravnog tijela

(upravno tijelo/oznaka predmeta/nadnevak donošenja)

d) ovršne nagodbe upravnog tijela

(upravno tijelo/oznaka predmeta/nadnevak donošenja)

e) obračuna poslodavca o neispлатi dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili

otpremnine

(poslodavac/nadnevak obračuna)

Ovršna odluka/nagodba je ovršna dana _____ i na nju je stavljena potvrda ovršnosti.

Predmetnu ispravu podnosim sa zahtjevom da se novčana sredstva radi naplate tražbine iz priložene ovršne isprav prenesu (*zaokružiti odgovarajuću opciju*):

a) u cjelosti prema ovršnoj ispravi u privitku,

b) djelomično prema specifikaciji u privitku,

*** Primjer “Zahtjev za izravnu naplatu” preuzet iz Pravilnika o obliku i sadržaju zahtjeva za izravnu naplatu (Narodne novine, br. 115/12, 93/14 i 127/14)

s računa: ovršenika na račun ovrhovoditelja: _____

(za ovrhovoditelja upisati broj računa/SWIFT/IBAN/poslovna banka/poziv na broj)

Pod kaznenom i materijalnom odgovornošću izjavljujem da su uneseni podaci istiniti.

Ovrhovoditelj/podnositelj/punomoćnik

(potpis i pečat)

(nadnevak i mjesto)

PRIVITAK:

- izvornik ili otpravak ovršne odluke/nagodbe ili izvornik obračuna poslodavca
- specifikacija tražbina

